

Bemutkozás

Taschner Tamás vagyok, soproni polgár, a turizmus és a kultúra a szakterületem. A weblapot azzal a céllal hoztam létre, hogy kevésbé közismert adatokat, érdekes történeteket tegyek közzé a térség iránt érdeklődőknek. Szabadidőmben idegenvezetéssel foglalkozom, meggyőződésem, hogy az élő szóval bemutatott látóval sokkal nagyobb élményt nyújtanak, mint bármely technikai eszköz. Tematikus túráim Sopront és a Fertő-tájat mutatják be. Ízelítő: Antik Sopron -Scarbantia, a kelták nyomában, Sopron a magyar Liszt város, a poncichterek világa, Sopron a borváros, stb.

Poncichter család tagjaként a szőlővel és borral kapcsolatos dolgok is nagyon közel állnak hozzám, gyakran tartok borkóstolókat magyar vagy német nyelven. Kérem, tekintse meg kínálatunkat e weboldalon, melyek, bízom benne, felkeltik érdeklődését!

Várom Önöket Sopronban, a szülővárosomban! Taschner Tamás

Taschner-Schmidt Erika vagyok, a szőlő és bor szerelmese. Gyerekkoromat a Somló hegy lábánál töltöttem, s már akkor megérintett a szőlőterületek látványa. Munkával töltött éveimet Balatondfüreden kezdtem, ahol már a borral is egy életre szőlő barátságot kötöttem. Sopronban testközelből is megismerkedhettem a szőlőművelés és borkészítés rejtelmeivel, egy tősgyökeres poncichter családba házasodva. Ismereteimet bővítve mára okleveles borszakértő lettem, amelyre nagyon büszke vagyok, de tudom, még sok megismerni- és tanulnivaló vár rám, így tanulmányaimat folytatom.

Egy Szardínia szigetén tett tanulmányút óta az organikus és biodinamikus gazdálkodás témája foglalkoztat, melyet férjemmel, Tamással a saját szőlőnkben kívánunk megvalósítani.

A családi vállalkozásban segíték a "boros" rendezvényeken, illetve borkóstolók tartását vállalom magyar vagy angol nyelven.

Bízom benne, hogy hamarosan személyesen is találkozhatunk és egy jót beszélgethetünk a borról!

Taschner-Schmidt Erika

Miért szeretem ennyire a tájat? "Szegény kis hazám, gondoltam, bizony csúnyácska vagy. Persze nem ismerlek eléggé, de majd megnézelek, mert gyengéden szeretlek, földed és beképzelt lakóid ellenére. És te, jó Fertő tavam, téged is szeretlek, de szép aztán igazán nem vagy, csak maradj meg nekem, arra kérlek, hiszen nincs is partod, és igazán szép tőled, ha el nem szaladsz. Mégiscsak az a legkedvesebb, ami a miénk. És mégiscsak annak az országnak a levegője a legjobb, amelybe beleszülettünk, ahol gyermekkorunkat töltöttük, és legdrágább az a nő, akit ifjan szerettünk. Utazunk szerte a világban, megkedvelünk mindent, amivel találkozunk, de végül mégis mind visszatérünk a régi hazába, a régi kedveshez. Sok országot bejártam, sok népet láttam, szívemet mégis egyre marja a bánat. Ó, naponta hányszor ismétlem magamban e sorokat!" [1818. december 4.] Széchenyi István